

Дикі гори, мертва тиша

Василь Слапчук

Дикі гори, мертва тиша,
Вся природа жаром дише.
Ниють м'язи, піт — струмками...
Тут стріляє кожен камінь.
Вибух тиші — перший постріл
Навмання, у світ, у простір.
Світ і час такий, що, звісно,
Жити людям дуже тісно.
Хто за місяць, хто за зірку...
Куля в серці вирве дірку
Дірка в серці — в грудях тиша...
Матері листа напишуть.
В дикі ігри легко грати.
Страх короткий. Втрати, втрати...
Кулемет тремтить всім тілом —
Руки стерпли, заціпили.
Хто ж убивця? Де тут винні?
Звір прокинувся в людині.
Чорні гори, свято смерті,
Люди дикі, люди мертві.
Бій у розпалі. І рота
Піднялась грудьми на дота.
Вбитих четверо, а п'ята
Стогне істина розп'ята.
Хто це чує?! Хто це бачить?!
В зуби все чотрам собачим!..
Хто за місяць, хто за зорі...
Бій триває. Бідні гори...